

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712221839
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712221839.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti odporkyni P. M., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom Š. XXXX/XX, XXX XX K., štátna občianka SR, zast. ustanovenou opatrovníčkou L. F., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen za účasti vedľajšieho účastníka HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom ul. J.Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom Nemčianska 180/25, Nemce, 974 01 Banská Bystrica o zaplatenie 291,60 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 122,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 122,60 € od 6.5.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Súd vedľajšiemu účastníkovi p r á v o na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.12.2012 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 05.12.2012, ktorým sa domáhal navrhovateľ proti odporkyni zaplatenia sumy 291,60 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej sumy od 06.05.2011 do zaplatenia, ako aj trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

Návrh zdôvodnil tým, že s odporkyňou uzavrel zmluvu č.A5187962, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporkyni SIM kartu, ktorá umožňovala odporkyni využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom, pričom SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo 0917 865 128. Navrhovateľ uviedol, že v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní ich nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody v časti zmluvnej pokuty vo výške 169 € s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka a v súlade s ustanovením § 53a OZ je navrhovateľ ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa navrhovateľ týmto návrhom na začatie konania v súlade s vyššie uvedeným domáhal nároku vo výške škody voči odporkyni, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredaný mobilný telefón NOKIA 5230 vo výške 169 €. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, tzn. predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporkyňa spôsobila navrhovateľovi tým, že získala mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporkyňa si bola v zmysle Dodatku vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný za cenu uvedenú v článku 1 v

bode I.3.Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa odporkyňa zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikne škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). Predajná cena bola 170 €, akciová cena 1 €, teda uplatnená škoda je 169 €. Odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 127,63 € vyfakturovaných v období september až november 2010. Navrhovateľ pokusom o pokonávku zo dňa 21.4.2011 oznámil odporkyňu sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporkyňa na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Navrhovateľ si neuplatnil týmto návrhom poplatok za poistenie faktúr. Navrhovateľ si zároveň uplatnil úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade s všeobecnými podmienkami článok 11 bod 11.14, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku t.j. od 6.5.2011.

Na výzvu súdu zo dňa 5.2.2013 aby oznámil, či trvajú na návrhu v časti uplatnenej náhrady škody s poukazom na ustanovenie § 172 ods.7 O.s.p., navrhovateľ reagoval podaním zo dňa 21.3.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 2.4.2013, v ktorom sa podrobnejšie vyjadril k splneniu jednotlivých zodpovednostných predpokladov vzniku občianskoprávnej zodpovednosti, t.j. protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Nakoľko mal zato, že všetky tieto zodpovednostné predpoklady sú splnené trval na podanom návrhu v celom rozsahu a navyše poukázal na skutočnosť, že odporkyňa neuhradila ani jednu vystavenú faktúru za poskytnuté služby.

Na návrh vydal súd dňa 21.05.2013 platobný rozkaz, č.k. 32Ro/268/2012-32, ktorý však musel v zmysle ustanovenia § 173 ods.2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) uznesením č.k. 32Ro/268/2012-52 zo dňa 27.2.2014 v plnom rozsahu zrušiť, pretože sa ho odporkyňu nepodarilo doručiť do vlastných rúk.

Podľa § 29 ods.2 O.s.p., pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkov, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou, alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Podľa §29 ods.6 O.s.p. za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1000 € (ďalej len „drobné spory“).

Uznesením č.k. 10C 46/2014 zo dňa 13.10.2014 ustanovil súd odporkyňu opatrovníčku L. F., súdnu tajomníčku Okresného súdu Zvolen podľa § 29 ods.2 a 6 O.s.p., nakoľko sa súdna zásielka doručovaná odporkyňu na adresu uvedenú navrhovateľom v žalobnom návrhu, ktorá sa zhodovala s adresou trvalého pobytu zisteného z evidencie Registra obyvateľov SR, vrátila s poznámkou „adresát neznámy“. Lustráciou v Sociálnej poisťovni sa nepodaril zistiť žiaden zamestnávateľ odporkyne, prostredníctvom ktorého by jej súd mohol zasielať súdne zásielky. Zo správy OO PZ Zvolen súd zistil, že vykonaným šetrením bolo zistené, že odporkyňa na tejto adrese nebýva. Lustráciou v evidencii ZVajS súd zistil, že odporkyňa sa nenachádza vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody. Keďže konkrétne miesto pobytu odporkyne sa súdu nepodarilo zistiť a žiaden zo zistených rodinných príslušníkov nesúhlasil s ustanovením za opatrovníka odporkyne, súd ustanovil za opatrovníka zamestnanca súdu.

Podaním zo dňa 01.07.2014, doručeným tunajšiemu súdu prostredníctvom e-mailu dňa 16.7.2014 o 22:43 h. oznámil HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, že vstupujú ako vedľajší účastník na strane odporkyne do tohto konania.

Dňa 6.10.2014 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 26.9.2014, kedy bolo zároveň ako príloha doručené aj plnomocenstvo na právneho zástupcu JUDr. Viliama Glézla, advokáta. V predmetnom vyjadrení vedľajší účastník okrem iného uviedol, že do konania na podporu odporkyne vstúpil len v rozsahu žalovanej náhrady škody vo výške 169 €, ako nároku založenom na samostatnom skutkovom základe, ktorá náhrada škody mohla byť navrhovateľom žalovaná osobitne, a preto je samostatným predmetom konania. Navyše vo vzťahu k uplatňovanej náhrade škody vedľajší účastník vidí porušovanie práv odporcu-spotrebiteľa a teda len v tomto rozsahu

môže v konaní na podporu odporcu vystupovať. Ako prvoradý dôvod na zamietnutie nároku navrhovateľa z titulu náhrady škody uviedol skutočnosť, že navrhovateľ si toto právo na súde neuplatnil riadne a včas, a preto vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa uplatneného z titulu náhrady škody. Z rozpisu platieb predložených navrhovateľom totiž má vyplývať, že odporkyňa porušila svoje zmluvné povinnosti po prvý krát nezaplatením faktúr splatných dňa 30.9.2010, a teda navrhovateľ sa o porušení tejto povinnosti odporkyňou mohol po prvý krát dozvedieť dňa 1.10.2010 a právo na náhradu škody mohol potom uplatniť v subjektívnej lehote, ktorá mu márne uplynula dňa 1.10.2012. Navrhovateľ však okresnému súdu doručil návrh na začatie konania, v ktorom si uplatnil svoj nárok aj z titulu náhrady škody až dňa 27.12.2012. Okrem toho sa podrobne vyjadril k tomu, že podľa ich názoru navrhovateľ nepreukázal minimálne 2 predpoklady vzniku nároku na náhradu škody a z jeho strany ide len o obchádzanie neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky (zmluvnej pokuty). Z týchto dôvodov žiadali, aby súd návrh navrhovateľa v časti uplatnenej náhrady škody v sume 169 € zamietol a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal plnú náhradu trov konania vo výške 55,92 €.

Súd nariadil pojednávanie na deň 13.10.2014, pričom navrhovateľ mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil podaním zo dňa 7.10.2014, ktoré bolo súdu doručené dňa 13.10.2014 o 9.45 h., teda až po skončení pojednávania, v ktorom svoju neúčasť ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania a žiadali, aby súd konal v ich neprítomnosti.

Ustanovená opatrovníčka odporkyne mala doručenie predvolania na pojednávanie vykázané, pričom svoju neúčasť ospravedlnila podaním zo dňa 13.10.2014 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že k predmetu veci sa vyjadriť nevie a žiadala, aby súd rozhodol vec v zmysle platných právnych predpisov. Zároveň vyjadrila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie na strane odporkyne do konania. Vedľajší účastník na strane odporkyne mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal pojednávanie odročiť. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods.2 O.s.p, vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol.

Súd na pojednávaní vykonal listinné dôkazy, ktoré označil navrhovateľ, a ktorých kópie priložil k návrhu a to: zmluvu o pripojení zo dňa 9.9.2010 z čl.5, interný doklad navrhovateľa z čl.6, Dodatok k zmluve o pripojení zo dňa 9.9.2010 z čl.7-10, pokus o pokonávku zo dňa 21.4.2011 z čl.13 vrátane doručky z čl.14, faktúry z čl. 15-19, pričom zistil tento skutkový stav.

Zo zmluvy o pripojení zo dňa 9.9.2010 v znení dodatku k tejto zmluve zo dňa 9.9.2010 uzavretej podľa § 43 zákona č.610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ktorej súčasťou boli aj všeobecné podmienky navrhovateľa a cenník služieb (ďalej len „ zmluva o pripojení“) súd zistil, že navrhovateľ poskytol odporkyňu ako užívateľovi tzv. SIM kartu, č. 894210110025776998, ktorej bolo priradené účastníčke telefónne číslo 0917 865 128 za účelom umožnenia pripojenia sa odporkyne do siete navrhovateľa a používania služieb v užívateľskom programe Deň. Zároveň sa navrhovateľ zaviazal podľa zmluvy o pripojení odpredať odporkyňu mobilný telefón zn. NOKIA 5230 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu 1 €. Odporkyňa prehlásila, že si je vedomá, že bežná maloobchodná cena mobilného telefónu bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH, za ktorú navrhovateľ mobilný telefón zo svojho majetku predáva je 170 € a zároveň vyhlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón je jej predávaný za kúpnu cenu uvedenú vyššie len z dôvodu, že sa zaviazala užívať služby poskytované jej prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v bode 2.3. tohto dodatku. Odporkyňa sa zaviazala uhradiť navrhovateľovi poplatok za aktiváciu SIM karty vo výške 11 €, počas doby viazanosti -24 mesiacov odo dňa uzavretia zmluvy mať na SIM karte aktivovaný zvolený užívateľský program a užívať služby v rámci tohto programu, resp. taký účastnícky program, u ktorého je výška mesačného poplatku s DPH stanovená prinajmenšom na sumu 23,66 €, a tiež sa po dobu viazanosti okrem iného zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom ako účastník služieb poskytnutých jej navrhovateľom prostredníctvom SIM karty, že bude po celú túto dobu bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jej záväzkami a zároveň neuskutoční žiaden taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy o pripojení pred uplynutím doby viazanosti, a tiež že sa nedopustí takého konania alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodu nesplnenia alebo porušenia povinností zo strany odporkyne, ku ktorým sa zaviazala v zmluve o pripojení, alebo na základe ktorého by bol navrhovateľ oprávnený v dobe viazanosti dočasne obmedziť alebo prerušiť poskytovanie služieb, a že nepožiada o vypojenie z prevádzky alebo o dočasnú deaktiváciu SIM karty s tým, že v prípade porušenia

niektoré z povinností odporčyne, najmä ale nielen nezaplatenia splatnej ceny za služby odporčyňa mala byť povinná uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 169 €, pričom právo na zmluvnú pokutu podľa tohto ustanovenia vzniklo navrhovateľovi samotným porušením povinností odporčyne a to v okamihu porušenia povinností odporčyne, pričom toto právo nebolo podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany navrhovateľa (napr. odstúpením od zmluvy). Zmluvná pokuta mala predstavovať rozdiel medzi bežnou maloobchodnou cenou mobilného telefónu bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH a kúpnu cenu s DPH, za ktorú podnik predal mobilný telefón účastníkovi. Zmluvná pokuta mala byť splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy navrhovateľa odporčyni. Navrhovateľ sa v zmluve zaviazal splniť si všetky svoje povinnosti, ktoré preňho vyplývajú z tejto zmluvy o pripojení, najmä odpredať odporčyni mobilný telefón za dohodnutú kúpnu cenu, previesť na ňu vlastnícke právo k tomuto mobilnému telefónu, ako aj jej ho odovzdať a tiež poskytovať odporčyni služby podľa zmluvy o pripojení.

Z interného dokladu navrhovateľa o predajnej cene mobilného telefónu NOKIA 5230 súd zistil, že ako predajná cena s DPH je uvedená čiastka 170 €, a ako akciová cena s DPH je uvedené 1 €.

Faktúrou č.9006220244 zo dňa 9.9.2010, ktorá sa stala splatnou dňa 23.9.2010, faktúrou č.8290806355 zo dňa 16.11.2010, ktorá sa stala splatnou dňa 30.11.2010, faktúrou č.1008419368 zo dňa 16.11.2010, ktorá sa stala splatnou dňa 30.11.2010, faktúrou č.8289771291 zo dňa 16.9.2010, ktorá sa stala splatnou dňa 30.9.2010, faktúrou č.8290287250 zo dňa 16.10.2010, ktorá sa stala splatnou dňa 30.10.2010, navrhovateľ vyfakturoval odporčyni cenu služieb v celkovej sume 123,60 €.

Z pokusu o pokonávku zo dňa 21.4.2011 súd zistil, že navrhovateľ vyzval odporčyňu na zaplatenie pohľadávky za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 127,63 € a zmluvnej pokuty vo výške 169 €, z dôvodu porušenia zmluvných povinností v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení vrátane dodatkov k nej s tým, že celkovú pohľadávku vo výške 296,63 € bola odporčyňa povinná uhradiť najneskôr do 5.5.2011 na účet navrhovateľa.

Z pripojenej doručky vyplýva, že zásielka bola vrátená odosielateľovi s poznámkou adresát neznámy, keď ako odosielateľ zásielky je uvedený navrhovateľ a ako adresát je uvedená odporčyňa. Dátum podania 26.4.2011.

Podľa § 43 ods.1 a 2 zákona č.610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods.1 písm.a) zákona o elektronických komunikáciách podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods.4 písm.b) zákona o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa §517 ods.2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa §3 ods.1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Podľa § 100 ods.1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ , pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 106 ods.1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods.2 OZ najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne za 10 rokov, odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa je čiastočne dôvodný.

Súd posúdil záväzkový vzťah účastníkov zo zmluvy o pripojení ako občianskoprávny a spotrebiteľský vzťah. Odporkyňa nezaplatila navrhovateľovi riadne vyúčtovanú cenu za poskytnuté elektronické telekomunikačné služby vo výške 123,60 € (navrhovateľom uplatnená časť v tomto konaní vo výške 122,60 €), čím porušila svoje zmluvné povinnosti, pričom súd považoval nárok navrhovateľa na úhradu týchto služieb za nesporný. Súd preto prisúdil navrhovateľovi voči odporkyni čiastku 122,60 € spolu s úrokom z omeškania, nakoľko odporkyňa je v tejto súdnej veci ohľadne uvedenej sumy preukázateľne v omeškaní jej zaplatením, a to najneskôr od 6.5.2011, pričom toto omeškanie trvá, keď navrhovateľ odporkyňu vyzval pokusom o pokonávku zo dňa 21.4.2011 na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 5.5.2011. Súd preto zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi i úrok z omeškania zo sumy 122,60 od 6.5.2011 do zaplatenia vo výške 9,25% ročne, keď základná úroková sadzba ECB bola od 13.4.2011 do 12.7.2011 vo výške 1,25%, teda úrok z omeškania bol navrhovateľom uplatnený v zákonnej výške.

Nakoľko vedľajší účastník vystupujúci na strane odporkyne vzniesol námietku premlčania časti uplatnenej pohľadávky vo výške 169 €, ktorú si navrhovateľ v tomto konaní uplatnil z titulu náhrady škody, a zároveň s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014, musel sa touto skutočnosťou súd zaoberať. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že prvý krát odporkyňa porušila svoju povinnosť, resp. záväzok v zmysle zmluvy o pripojení riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb neuhradením faktúry, ktorej splatnosť nastala dňa 23.9.2010, keď nedošlo k úhrade za aktiváciu SIM karty a kúpnej ceny za mobilný telefón. Okrem tejto faktúry navrhovateľ predložil aj ešte ďalšie 4 faktúry ako faktúry, ktoré odporkyňa neuhradila, v dôsledku čoho došlo k odpojeniu odporkyne na základe čoho sa následne navrhovateľ domáhal zaplatenia náhrady škody, pričom sa jednalo o faktúry, ktorých splatnosť nastala dňa 30.9.2010, 30.10.2010 a 30.11.2010 s tým, že vo faktúre č.8290806355 je ako jedna z fakturovaných položiek uvedené odpojenie dňa 4.11.2010. Na základe toho súd dospel k záveru, že navrhovateľ ako veriteľ mohol svoje právo na zaplatenie náhrady škody vykonať (uplatniť) po prvý raz najneskôr nasledujúci deň po odpojení odporkyne, resp. najneskôr nasledujúci deň po splatnosti poslednej neuhradenej faktúry, teda dňa 5.11.2010, resp. 1.12.2010, kedy začala plynúť 2-ročná premlčacia doba a táto uplynula podľa názoru súdu dňa 5.11.2012, resp. 1.12.2012. Návrh navrhovateľa na súde bol však podaný až dňa 27.12.2012, tak ako to vyplýva z došlej pečiatky tunajšieho súdu. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania, resp. na premlčanie, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offo, keď súd posúdil námietku premlčania ako dôvodnú, resp. dospel k záveru, že uplatnená pohľadávka je premlčaná, nemohol súd následne premlčané právo navrhovateľovi priznať a z tohto dôvodu návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 169 € vrátane úroku z omeškania z tejto sumy zamietol.

Súd nevykonával dokazovanie ďalším listinným dôkazom, ktorý doložil navrhovateľ, konkrétne sa jedná o prílohu č.1 k Dodatku k zmluve a Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., pretože všetky relevantné skutočnosti, ktoré súd považoval za potrebné preskúmať nato, aby mohol vo veci rozhodnúť, mal preukázané z ostatných listinných dôkazov, ktoré v konaní vykonal.

Podľa § 142 ods.1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods.2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods.1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Keďže navrhovateľ bol len čiastočne úspešný v tomto konaní, súd posudzoval pomer úspechu a neúspechu navrhovateľa a odporkyne v konaní, pričom tento pomer bol vyhodnotený v prospech odporkyne, ktorá by v zásade mala nárok na náhradu trov konania v pomernej časti. Nakoľko však súd o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje na návrh a odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, súd o trovách konania vo vzťahu k odporkyni nerozhodoval samostatným výrokom.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 121 O.s.p., netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane odporkyne, je občianskym združením, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu potom vedľajší účastník zaslal súdu vyjadrenie, v ktorom si tiež uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby.

Platné ustanovenie §93 O.s.p. rozlišuje dve skupiny subjektov vedľajšieho účastníctva. Právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, vrátane občianskych združení založených na ochranu práv spotrebiteľa, tvoria osobitnú skupinu subjektov vedľajšieho účastníctva, u ktorých sa na rozdiel od „všeobecných“ vedľajších účastníkov neskúma hmotnoprávny záujem na výsledku konania, pretože sú legitimované na vstup do konania ako vedľajší účastník osobitným zákonným ustanovením. Keďže právny poriadok priznáva vedľajšiemu účastníkovi zásadne rovnaké (procesné) práva ako hlavnému účastníkovi konania, ako aj s ohľadom na ústavne zaručené právo každého na právnu pomoc, je nepochybné, že aj vedľajší účastník sa môže v súdnom konaní nechať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, vrátane advokáta.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú účastníkom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania, t.j. výdavky, ktoré boli vynaložené v rámci konkrétneho súdneho konania. Pod pojem trovy konania je vždy možné subsumovať aj trovy právneho zastúpenia, t.j. výdavky účastníka konania vynaložené v rámci konania a v príčinnej súvislosti s konaním na právnu pomoc poskytnutú advokátom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania však musí mať súd na zreteli na prvom mieste splnenie kritéria účelnosti ich vynaloženia. Účastníkovi konania možno priznať len náhradu tých trov konania, ktoré boli vynaložené účelne. Účelnosť súd posudzuje najmä z hľadiska efektívnosti vykonania konkrétneho úkonu právnej služby, t.j. či vykonanie konkrétneho úkonu bolo potrebné na účinné uplatnenie oprávnení, resp. povinností účastníka. Účelnosť je tiež potrebné posudzovať aj z hľadiska subjektu, ktorému bola právna pomoc poskytnutá, t.j. či účastník odbornú právnu pomoc advokáta skutočne potrebuje, resp. potreboval vzhľadom na povahu a obsah konkrétnych procesných úkonov vykonaných v rámci konania.

Nárok advokáta na odmenu za úkony právnej služby vymenované vo vyhláške MS SR č. 655/2004 Z.z. nie je možné stotožniť s právom (úspešného) účastníka konania na náhradu trov konania v tom zmysle, že (úspešný) účastník konania má vždy a za každých okolností právo na náhradu trov za všetky úkony advokáta, ktoré je možné podradiť pod niektorý úkon uvedený v ust. § 13a vyhlášky. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania totiž súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. posudzuje účelnosť jednotlivých úkonov advokáta v konaní, pričom môže dôjsť k záveru, že napriek tomu, že daný úkon v zmysle vyhlášky advokát skutočne vykonal, súd takýto úkon nebude považovať za účelný pre uplatňovanie a bránenie

práva účastníka a následne účastníkovi neprizná náhradu trov za tento úkon. Inak povedané, Občiansky súdny poriadok ponecháva otázky trov konania, vrátane posúdenia ich účelnosti, úvahe súdov a tie v jednotlivých posudzovaných veciach prihliadajú ku konkrétnym okolnostiam prípadu. Neplatí totiž, že trovy právneho zastúpenia advokátom sú vždy trovami potrebnými na účelné uplatňovanie a bránenie práva. Takýto záver nemá oporu nielen v jazykovom výklade ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ale ani pomocou iných interpretačných metód nie je možné korektné uviesť presvedčivé argumenty pre právny názor vynímajúci trovy spojené so zastupovaním advokátom z posúdenia toho, či boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva, alebo neboli. Právo na právnu pomoc a náhrada trov konania so zastupovaním spojených sú dve rôzne veci; obe spolu síce súvisia, nie však neoddeliteľne. Právo na náhradu trov konania, vrátane tých, ktoré sú spojené so zastupovaním advokátom, sa odvíja od iných predpokladov než samotná možnosť nechať sa v konaní zastupovať. Rovnako, ako nie je porušením práva na právnu pomoc, keď súd neprizná náhradu trov spojených so zastúpením advokátom účastníkovi, ktorý vo veci nemal úspech, nie je jeho porušením ani to, keď súd náhradu týchto trov neprizná úspešnému účastníkovi, ak dospeje k záveru, že sú naplnené zákonné kritériá, za ktorých súd náhradu trov priznať nemôže, napr. práve preto, že ide o trovy, ktoré neboli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 988/2012 zo dňa 25.07.2012). Samotnou výškou nákladov spojených so zastupovaním advokátom je možné sa zaoberať až potom, ako súd dospeje k záveru, že ide o trovy účelne vynaložené. Tam, kde náklady spojené so zastupovaním advokátom nebude možné považovať za potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva, nemôže súd ich náhradu vôbec priznať a nemá teda ani zmysel o ich prípadnej výške uvažovať.

Súd sa teda najprv zamerá na skúmanie toho, či trovy vedľajšieho účastníka, ktoré vynaložil na svoje zastúpenie advokátom, boli trovami účelne vynaloženými v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci vedľajší účastník vykonal (okrem samotného vstupu do konania) jeden procesný úkon spočívajúci v doručení vyjadrenia zo dňa 26.09.2014. Ako už súd uviedol vyššie, obsahom tohto vyjadrenia je 1. námietka premlčania uplatňovaného nároku z titulu náhrady škody, 2. poukázanie na nepreukázanie minimálne 2 predpokladov vzniku nároku na náhradu škody. Je potrebné uviesť, že vedľajším účastníkom uvádzané argumenty vyplývajú v zásade z príslušných ustanovení právnych predpisov platných v Slovenskej republike. Jednou zo základných zásad konania pred súdmi, ako aj fungovania justície ako takej, je zásada iura novit curia, ktorá má svoj legislatívny odraz v ust. § 121 O.s.p. Súd rozhodujúci v civilnom sporovom konaní bez akýchkoľvek pochybností musí v každej veci, v ktorej sa uplatňuje nárok z titulu náhrady škody, posúdiť, či boli preukázané všetky zodpovednostné predpoklady vzniku jej nároku. Predovšetkým však v zmysle právnej úpravy účinnej od 01.05.2014 (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.) musí súd pri rozhodovaní o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu prihliadnuť na prípadné premlčanie tohto nároku. Na premlčanie uplatňovaného nároku súd v dôsledku zmeny právnej úpravy, ku ktorej došlo počas konania, musí prihliadať aj bez návrhu, pričom práve z dôvodu premlčania súd návrh v časti zamietol. Pokiaľ vedľajší účastník vstúpil do konania po 1.5.2014 a vo svojom vyjadrení síce poukázal na relevantné právne skutočnosti, avšak na také, na ktoré súd musí prihliadať aj bez návrhu a z ktorých musel súd vyvodiť zodpovedajúce dôsledky, nemožno takéto vyjadrenie vedľajšieho účastníka považovať za účelné pri bránení svojich práv, resp. práv odporkyne.

Súd pri svojom rozhodovaní prihliadol aj na právne závery, ktoré vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6MCdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014, kedy Najvyšší súd SR zamietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora podané na podnet vedľajšieho účastníka proti rozhodnutiam súdov, ktorými nepriznali vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Závery Najvyššieho súdu SR možno aplikovať aj v prejednávanej veci, nakoľko sa jedná o skutkovo a právne obdobnú situáciu. S prihliadnutím na princíp právnej istoty je tiež potrebné uviesť, že právna teória i súdna prax rozoznávajú dva základné typy záväznosti rozhodnutí najvyššieho súdu, resp. súdov vyššieho stupňa, a to záväznosť kasačnú (inštančnú, t.j. v tej istej veci) a záväznosť precedenčnú (judikatórnu). V prípade tzv. precedenčnej záväznosti existuje možnosť, aby všeobecný súd (ne)reflektoval právne závery súdu vyššieho stupňa tým, že v dobrej viere predostrie konkurujúce úvahy a začne s konkrétnym rozhodnutím súdu vyššieho stupňa zmysluplný právny dialóg (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/155/2011 zo dňa 21.12.2011). Pokiaľ však súd uzavrie, že na odchýlny postup nie sú relevantné dôvody, je rešpektovanie rozhodnutí Najvyššieho súdu SR súdmi nižšieho stupňa nevyhnutné pre zachovanie princípu právnej istoty, keď jednou zo zákonných úloh Najvyššieho súdu SR je dbať o jednotný výklad a aplikáciu právnych predpisov

aj vlastnou rozhodovacou činnosťou (§ 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch). Obsahom princípu právnej istoty je princíp predvídateľnosti práva, ktorý sa nevzťahuje len na predvídateľnosť účinku právnych noriem, ale aj na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia a výsledku súdneho konania. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre (napr. nález sp. zn. IV. ÚS 14/07 zo dňa 17.05.2007) konštatuje, že za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť. Taktiež pokiaľ súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne vyriešená podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu (napr. nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 192/06 zo dňa 03.11.2006).

S prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd uzavrel, že vedľajší účastník sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti v prejednávanej veci, nemožno považovať za trovy účelné pre uplatňovanie alebo bránenie práva. Z tohto dôvodu súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)